

Vi ska ägna några lektioner till att jobba med att sammanföra två olika konstformer. I just detta fallet så handlar det om poesi och musik.

Ni får välja en dikt, helt valfritt eller någon som jag tipsar om här. Sedan så lär ni er den, försöker förstå vad dikten betyder. När ni har gjort det så ska ni sätta passande musik till. Fundera hur ni skulle vilja ha musik till dikten, och leta sedan efter sådan musik. *TIPS! Använd mina spellistor till genre-provet om ni får slut på idéer.* Uppgiften avslutas med att du framför din dikt inför klassen samtidigt som du spelar upp låten du har valt. Försök få musiken att lyfta fram meningen i dikten. Framförandet får vara MAX 2 minuter. Om din dikt är längre än så så får du välja ut någon del i den som ryms inom 2 minuter.

Hjälp att jobba i rätt ordning:

- välj en dikt
- lär dig dikten (helst utantill)
- tänk på vad dikten betyder? Hur berör den dig?
- hur vill du att musiken ska låta till dikten?
- leta efter rätt sorts musik (fråga mig gärna om tips om du inte vet hur du hittar)
- välj musik
- öva in din "performance"

Jag kommer att bedöma hur väl musiken och dikten samspelar. Ju bättre de fungerar ihop, ju bättre betyg kan man få. Om man har valt musik som tar fokus från dikten så finns det risk för ett sämre betyg. Då har inte dikten och musiken samspelat. Viktigt att ni övar på själva framförandet.

Detta berör kunskapskravet "kombinera musik med andra uttrycksformer". Så här står det i själva kunskapskravet, på en enklare svenska:

E-nivå:

*"Du kan sätta ihop musik med andra sätt att uttrycka sig så att de fungerar **ganska bra** tillsammans."*

C-nivå: ...fungerar **bra** tillsammans

A-nivå: ...fungerar **mycket bra** tillsammans.

OBS: Tips på dikter/hemsidor finns på nästa sida

dikter.net

svenskadikter.com

poeter.se

https://sv.wikipedia.org/wiki/Poetry_slam (där finns det ett gäng poeter som har skrivit bra texter. Kolla in t.ex Bob Hansson eller Daniel Boyacioglu)

Karin Boye:

Ja visst gör det ont när knoppar brister.
Varför skulle annars våren tveka?
Varför skulle all vår heta längtan
bindas i det frusna bitterbleka?
Höljet var ju knoppen hela vintern.
Vad är det för nytt, som tär och spränger?
Ja visst gör det ont när knoppar brister,
ont för det som växer
och det som stänger.

Ja nog är det svårt när droppar faller.
Skälvande av ängslan tungt de hänger,
klamrar sig vid kvisten, sväller, glider -
tyngden drar dem neråt, hur de klänger.
Svårt att vara oviss, rädd och delad,
svårt att känna djupet dra och kalla,
ändå sitta kvar och bara darra -
svårt att vilja stanna
och vilja falla.

Då, när det är värst och inget hjälper,
Brister som i jubel trädets knoppar.
Då, när ingen rädsla längre håller,
faller i ett glitter kvistens droppar
glömmer att de skrämdes av det nya
glömmer att de ängslades för färden -
känner en sekund sin största trygghet,
vilar i den tillit
som skapar världen.

Gustaf Fröding:

Det är skimmer i molnen och glitter i sjön,
det är ljus över stränder och näs,

Poesi till musik

Ned Flanders

och omkring står den härliga skogen grön
bakom ängarnas gungande gräs.

Och med sommar och skönhet och skogsvindsackord
står min hembygd och hälsar mig glad,
var mig hälsad!—Men var är min faders gård,
det är tomt bakom lönnarnas rad.

Det är tomt, det är bränt, det är härjat och kalt,
där den låg, ligger berghällen bar,
men däröver går minnet med vinden svalt,
och det minnet är allt som är kvar.

Och det är, som jag såge en gavel stå vit
och ett fönster stå öppet däri,
som piano det ljud och en munter bit
av en visa med käck melodi.

Och det är, som det vore min faders röst,
när han ännu var lycklig och ung,
innan sången blev tyst i hans dödssjuka bröst
och hans levnad blev sorgsen och tung.

Det är tomt, det är bränt, jag vill lägga mig ned
invid sjön för att höra hans tal
om det gamla, som gått, medan tiden led,
om det gamla i Alsterns dal.

Och sitt sorgsna och sorlande svar han slår,
men så svagt, som det blott vore drömt:
"Det är kastat för vind sedan tjugu år,
det är dött och begravet och glömt.

Där du kära gestalter och syner minns,
där står tomheten öde och kal,
och min eviga vaggsång är allt som finns
av det gamla i Alsterns dal."

Gustaf Fröding:

Jag köpte min kärlek för pengar,
för mig var ej annan att få,
sjung vackert, I skorrande strängar,
sjung vackert om kärlek ändå.

Poesi till musik

Den drömmen, som aldrig besannats,
som dröm var den vacker att få,
för den, som ur Eden förbannats,
är Eden ett Eden ändå.

Ned Flanders